

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felelős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félfévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányoabb árban közölünk.

Ébresztő.

„A szunnyadó Magyarország
mindig felébred, ha a nevéből
szólítják.”

Szunnyadó Zemplénum megye,
ébredj — a neveden szólítunk!
Nem a Rákóczi tárogatójával,
nem a Kossuth üzenetével éb-
reszünk. Oh! fajdalmasan tudjuk,
érezzük, hogy ezek nálad sikert
fülekre találnak. Megszoktad a
nyomoruságos jelen feketeségét és
szemed idegenkedik a nemzetfen-
tartó eszmék rózsaszínű világától.
A megtagadott mult minden dí-
csőségénél, melyből a haza java
táplálkozott, többre becsülik mos-
tani fiad saját önző érdekeiket.

De éppen az önzés, az érdek-
föltés hangjával ébresztünk most
mélyeséges lethargiádból Neveden,
mostani neveden szólítunk, Zemp-
lénvármegye! Ébredj! Veszélyben
a zsebed, veszélyben van néped
minden rétegének, gazdagnak — sze-
génynek az anyagi léte, tenmara-
dása.

A ruthén felvidéknek, a pusztu-
lú székelyeknek, az elhagyatott
csángónak sorsa vár reád, mert
a Hegyalja felett a fillokszéránál
is nagyobb csapás fekete felhője
gyülemlik.

A koldusbot vár eladósodott
bortermelőid ezernyi seregére és
ennek messze kiható következmé-
nyei miatt lakosságod tulnyomó

részére, ha nem sikerül megaka-
dályozni megvalósítását a legújabb
osztrák axiomának, melyet gróf
Goluchowszky közös külügyminis-
ter a delegációban hangoztatott és
amelylyel sorsodat ugynevezett poli-
tikai magas tekinteteknek felál-
dozni szándékoznak.

Dodonai oraculumként osztrák
diplomáciai ravasszággal fogalmazta
meg a »családi miniszter« ur ezt
a kijelentését, de bizonyára csak
szándékos sugalmazásra kezdtek
eleinte a két székesfőváros lapjai
találgatni, kinek szól ez a kétér-
telmű nyilatkozat? a németnek-e
vagy az olasznak? Ez csak kísér-
let akart lenni a magyar közvé-
lemény elatlatására, de sokkal ke-
ményebb az ütés, mely a külügy-
miniszter részéről érte hazánkat,
semhogy az első kábulásból azon-
lan fel ne ocsudott volna a ma-
gyar és a budapesti sajtó s vele
az egész vidéki sajtó megérezte,
kifejtette, hogy ez a kijelentés
egyedül nekünk magyaroknak szól,
hogy idejekorán lelohadjon min-
den reményünk, melyet a váms-
szerződések megújításához és ha-
zánk érdekeinek megóvásához fűz-
tünk.

Nincs Magyarországnak egyet-
len vidéke, megyéje, melynek sorsa
egy forogva e politikai kockán,
mint Zemplénmegyéé.

A gondviselő kormánytól évti-

zedek óta teljesen mellőzve és el-
hagyatva, a fillokszéra pusztítása
után minden reményeinket és vele
nemcsak létező, hanem utódaink
vagyonát is a szállók újiatelepi-
tésébe fektettük. Szálló igévé lett,
hogy a Tokaj-Hegyalján egy va-
lóságos nemzeti kincs fekszik. A
kormányt végre is rákényszerítette
a honfilelküismeret, hogy a Hegy-
aljának segítségére siessen. El-
ismerjük, sokat tett e téren, de
ebből eddigelé áldás nem fakadt,
nem fakadhatott, sőt minden, a
mi történt, egyptomi csapássá fa-
julhat, ha az olasz bor beözönlése
a lehető legnagyobb mértékben
meg nem gátolják és ha Német-
és Oroszországgal szemben is a
bortermelés és borkereskedésre
nézve kedvezőbb vámszerződések
nem létesülnek.

Ha ez nem sikerül, ennek csak
egy hazánkban eddig páratlan
közgazdasági tönk lehet a követ-
kezménye.

Az osztrák sas politikája lesz
az a mágiya, melyen a mi kin-
cses Hegyaljánk örökre megéget-
tetik. — S hasztalan lesz később
minden akció, nem segít mi raj-
tunk ezer Párizs és tizezer Egán sem.

Ébredj hát fel ideje korán, ve-
szélyben forgó vármegyénk! On-
érdeked tüzeljen fel és edzze meg
ellankadt karodat, hogy bátran és
biztosan, elszántan és céltudatosan

ragadd meg újból a vezérlőbogót!
Nemesebb önzés nem vezette még
soha a közhazát, mint most. Légy
újbol vezér-megye! Szólítsd csa-
tasorba a testvérmegyéket, de
necsak papíron, — ostromoljátok
a kormányt és törvényhozást,
de necsak papíron. A nemzeti
akarat imponáló erejét idézzétek
fel és tömörítsétek kényszerítők ha-
talommá, hogy parancsa elől vo-
nuljon félre minden párttaktika,
minden kibúvó, minden kétszínű
diplomatiázás.

Ha e vármegye vezetőiben van
magyar lelkiismeret, így fognak
cselekedni.

S ha e vármegye fiaiban van
magyar lelkiismeret, akkor egyet-
len képviselő sem fog innen man-
dátumot kapni, csak ha ország
világ előtt leköti a szavát, hogy
minden olyan vámszerződéstől,
mely nem biztosítja a Hegyalja
sorsát, feltétlenül megtagadja a
szavazatát és nem támogat oly
pártot és kormányt, mely ily emi-
nens nemzeti érdeket megvédeni
nem tud, vagy nem akar.

Videant consules, mert a kol-
dusbot fenyeget bennünket.

Videant consules — mert nem
praktikuláris helyi érdekről, ha-
nem országos csapás elhárításáról
van szó.

Szunnyadó Zemplén — ébredj!
a neveden szólítunk. F. N.

TÁRCA.

Két ifjusági könyv.

A „Felsőmagyarországi Hirlap” eredeti tárcája.

Barna J. „A szabadságharc hősrégi” és
„Hazáért és szabadságért”.

(gnt.) Az olvasást az oktatástudomány
a közvetítő tantargyak sorába helyezi.
Ez talán a legkifogástalanabb, leghasz-
nosabb, sőt a legnépszerűbbetlenebb
»közvetítő« a világon. Mert azt köz-
vetíti, ami híján eszményi szempont-
ból tekintve, nem is ember az ember
— a szellemi kincsét.

Iskoláinkban határozottan az olvasásé
az elsőség a tanítás tárgyai között. Meg is
érdemli ezt a díszhelyet, mert — mond-
hatni — alapját képezi és legfőbb kul-
csa minden egyéb ismeret elsajátítá-
sának. Nélküle bizony nagyon ke-
vése juthatna az ember a tudományos
előhaladásban s ezért nem mondanak
nagyot, akik Gutenberget tartják az
emberség legnagyobb jöltevőjének.

Nem csak a szorosan vett tanulá-
nak, illetve ismeretszerzésnek, hanem
a nevelésnek is fontos eszköze az ol-
vasmány. Az emberszeretet, a hazas-
szeretet, a jamborság, könyörületesség
s általában minden erény terjesztésére,
a gyermeki szívbe csepegtetésére ki-

válóan alkalmas. A jó olvasmánynál
hathatósabb nevelési eszköz kevés akad.
A példát, a közvetlen előadást hatás
tekintetében nyomban ő követi.

Jól eszelkedtek tehát azok, akik az
iskola mellé első ízben szervezték az
ifjusági könyvtárakat. Jó iskola e könyv-
tar nélkül alig is képzelhető. Sajnálni
való, hogy ennek dacára is, különösen
népiskoláink legtöbbszöréből még mai is
hiányzik ez a fontos nevelési tényező.
De már nem sokáig lesz így. Wlassics
miniszter, aki minisztersége ideje óta
az iskolai nevelés intenzív fejlesztése
terén annyi údvöset alkotott, végre kit-
terjesztette figyelmét e fontos ügyre
is. Legközelebb megjelenik az a ren-
delete, hogy a jövő tanév elején már
minden állami és községi népiskola
mellől szervezendő az ifjusági könyv-
tar. Más jellegű iskolák természetesen
követik majd a jó példát.

Az ifjusági irodalom fejlődésére óriási
löketet ad ez a rendelkezés. Már pusztá
híre is egyre jelennek meg a kiváló
ifjusági iratok élénk örömeire mindazon
tanfériaknak, akik a nevelésre ebben
rejlő hasznót méltányolni tudják.

A jók közt is a javából való az a
két könyv, amelyekről szólanak e sorok
tulajdonképeni célja s a melyek mind-
egy-é a Barna Jónás fővárosi tanár
kínáló tollából került ki. Az egyiknek

„A szabadságharc hősrégi» a cím
s az 1848—49-ben történt nagy esemé-
nyeket tárja a gyermek elé. Azonban
nem valami száraz előadásban, hézag-
talan kronologiai sorrendben, hogy lé-
lek nélküli, untató módorban eskakis
ismertessen. Komántssem, hanem szinte
önálló egészet tevő, csak azonos tár-
gyulnál fogva egymáshoz tartozó fe-
jezetekben úgy vezet elénk e kor nagy
embereit, vezéreit hőseit s állítja élénk
a legkimagaslóbb eseményeket, hogy
azok olvasása fölemeli a lelket, csoda-
latt tölt el a hősök iránt és mélyen
bevési a fogékony gyermeklelkébe e
nagyyszerű idők emlékezetét.

Hogy azonban némileg tisztább fo-
galmat szerezhessünk a mű becséről,
tartalmáról, legalkalmasabb lesz itt
egyet mást bemutatni belőle. Szébben,
meggyőzőbben szólnak majd ezek a
részletek a könyv érdekében minden
ajánlásnál.

»Hogyan jött létre az ércalap?« cí-
men a következőket mondja a mű:

»Midőn az első felelős magyar mi-
niszterium az ország kormányzását át-
vette, nem volt egy szál katonája, de
az állampénztár is teljesen üres volt.
Mikor pedig a nemzetiségiek fellázad-
tak a magyarság ellen, és a haza füg-
getlenségének megóvásáról volt szó,
mindenkelő pénzre volt szükség,

hogy a nemzet fegyverrel kezében ér-
vényesítse jogait. Kölcsönről persze
szó sem lehetett, mert a magyar ál-
lammak még nem volt hitele. De Kos-
suth Lajos lánglelke itt is megtalálta
a szabadulás ösvényét, midőn a ma-
gyar nép csodás hazaszeretetéhez és
áldozatkészségéhez fordult. A kormány
felhívta a nemzetet, hogy mindenki
siessen adományaival a szorongatott
haza védelmére.

És Kossuth Lajos nem csalódott, mi-
dőn mindent a nemzet áldozatkészsé-
gétől várt. Mert a mi most követke-
zett, legmogkapóbb részét képezi za-
badáságharcunk. Ha a történet nem
jegyezte volna fel, azt kellene hin-
nünk, hogy népünk lángoló hazasze-
retetének megnyilvánulása tündérme-
sék találománya. A gazdag elhozta
kincsét, aranyát, ezüstjét, ékszerét, a
szegény földje termésének legjavát,
hogy itt áldozzon a haza szent oltá-
rán.

A lélekemelő szép példával a fő-
város népe járt elől. A városház-té-
ren, melyet március 15-én a Szabad-
ság-teréc kereszteltek, nagy népgyü-
lést tartottak és itt Vasváry Pál a
szenvelő haza nevében adakozásra
szólította fel a polgárságot. Erre elő-
lépett Rottenbiller polgármester és ki-
vette zsebéből drága aranyóráját, le

MEGÉRKEZTEK

friss töltésben az összes kül- és belföldi
természetes ásványvizék.

KAPHATÓK:
Malártsik György

fűszer, csemege, gyarmatárú és ásványvíz
kereskedésében.

Május 29.

A főispán változás. Pünkösdi másodnapján városunkban elterjedt a hír *Molnár István* főispánhoz érkezett táviratról, melylyel értesítették, hogy az őt felmentő királyi kézirat aláíratott s egyben megkapta az óhajtott kitüntetést: a valóságos belső titkos tanácsos-ságot, és hogy természetesen egyidejűleg kinevezetett az új főispán is, még pedig gróf *Ildikó Béla* személyében.

Tegnapelőtt és tegnap számosan siettek táviratilag üdvözölni a távozó főispánt a kitüntetéshez és a hatalom új brtkosát, az új főispánt a kinevezéshez.

A főispáni kérdés tényleg odáig fejlődött, hogy a változásnak rövidesen be kell következnie, de egyelőre még sem a felemelés, sem a kitüntetés, sem a kinevezés nem fait accompli, vagyis a pünkösdi hír olyan nyári szenzáció-féle volt, a kérdéses távirat nem is érkezett s így a gratulációk talán koraiak voltak.

Feltűnő volt előttünk, hogy ha a szóban forgó legfelső kéziratok aláírva lettek, a legfőhivatalosabb *«Magyar Nemzet»* miért nem jelezte ezt sem tegnapi, sem mai számában? holott ez így szokott történni. Ma végre a főispánhoz közel álló helyről demontálták a sok tekintetből igazotán tárgyalt állítólagos táviratot Szóval, ne idegeskedjünk! Akinek és aminek jönni kell, az el fog jönni. Egy-két hét vagy éppen csak napok kérdése, és minden kiderül.

A lisszakai kavarodás.

Egyre érdekesebbé válik a lisszakai választás ügye.

A két ellen-elnök vitájának újabb fázisa *Meczner Gyula* nyilatkozata, amelyet már röviden ismertettünk múlt számunkban. Ezt a nyilatkozatot most egész terjedelmében közöljük.

Azt látjuk belőle, hogy ez már olyan átok, amelynek magva is van. Az egész erkölcsi állapot kirántja a Ballagi párt alól.

Ballagi Géza ugyanis szavát adta, s legutóbbi programbeszédében is

huzta ujjáról nehéz pecsétgyűrűjét és e szavakkal dobta az értékes tárgyat egy nagy kosárba. »Middő a háza szegénységben van, oda kell adnunk mindenünket fölségítésére. Polgártársak, kövessétek példámat! Azonnal követte a diszruhás *Kacs Kovács*, ki leoldotta derekáról a türkiszkövekkel behintett arany övét és szintén a kosárba helyezte. A lelkesedés kitoró hangja zottott végig a nagy tersedgen. Éljen Rottenbüler! Éljen *Kacs Kovács*! Kövessük nemes példájokat, hangzott ezer és ezer torokból.

A néptömeg erre egyszerre megmozdult. Mindenki első akart lenni szent áldozatának meghozatalában. — Ki aranyláncát, ki gyűrűjét vagy óráját adta oda. A nők levették karpereceiket, letették függőiket, Egy fiatal leány, elragadtatva a hazaszeretett nemes hevétől, piruló arccal vette ki kebléből elhalt anyjától reá maradt drága ereklyéjét: az arany-amulettest és remegő kézzel nyújtotta oda a polgármesternek. Egy öreg iparos levagdalta ott a helyszínen dolmányának összes ezüstgombjait, és azokat adta oda. Egy jogász pedig aranyveretű ősi diszkardját oldotta le e szavakkal: »Majd, szerzek másikat a csataterén az ellenség kezéből.« Nem telt el egy negyed órába és megtelt sok drágábbal a kosar. Hoztak egy másodt, egy harmadikat, ezek is megteltek a hazafiak értékes adományával.

kijelentette, hogy *Molnár Béla* ellen nem lép fel.

No hát most a legilletékesebb ember, maga *Molnár Béla* jelenti ki, hogy *feltétlenül fellep*.

Kíváncsiak vagyunk, milyen konzekvenciákat fog ebből levonni a szerzett jogokat tisztelő Ballagi.

Ami a *Molnár Béla* fellepését illeti, mi természetesen őszintén óhajtuk az ő, és kormányparti jelölt társai bukását, de nem hallgathatjuk el, hogy nagy méltatlanság volna a lisszakai kerület kormánypartjától azt az embert, aki 10 éven keresztül jó volt nekik (mert hisz ha nem lett volna jó, másodszor nem választották volna meg), aki egy nagy vagyont költött el, itt két választásra, most, hogy már nem tud olyan vagyoni erővel megjelenni, egyszerűen eszerényíteni, s más boldogabb helyzetben lévőkhöz pártolni. Igen szomorúan jellemoznénk ez annak a kormánypartnak az erkölcsi értékét, s önkéntelen eszünkbe juttatná a klasszikus közmondást:

Donec eris felix, multos nunc ab his amicos.

Temporasi fuerint nubila, solus eris. Külömben a *Meczner Gyula* nyilatkozata így szól:

Nyilatkozat.

Az o-lisszakai szabadelvű párt nevében *Szinyey Gerzson* elnök s társai által közzétett nyilatkozatra válaszul a következő:

Közlöm az o-lisszakai választókerület sz. c. párti választóinak levelét, kik engem, mint a pártnak elnökét, indokoltan, a párt összehívására kerestek meg.

Közlöm *Molnár Béla* képviselő urnak hozzá, szinte mint a párt elnökéhez intézett levelét.

Egybevetve ezen levelének tartalmát, a »Zempléni Újság« 6-ik számban s a »Zempléni«-ben megjelent levelemnek tartalmával, hűnem kell, hogy az o-lisszakai kerület tisztelt választói s különösen sz. c. párti választó polgárai el fognak igazodni a pártelnökség kérdésében; de a nagyközönség is tájékozni fogja magát a sárospataki pártközi szabadelvűpárt tömörülése s oly dícsőséges restaurációja fellett, mely szerint sikerült a telivérű függetlenségi párti *Kun Dániel* urat elnökül, dr. *Kiss Sándor* urat pedig jegyzőül megválasztani.

Egyébiránt a sárospataki pártközi szabadelvűpárti pártalakulást, s az ennek magvat képező jelölést, illetve Ballagi ur jelölését, ma már meghaladottá, tárgyalanná teszi *Molnár Béla* képviselő urnak levele, melyben tudomásul hozza, hogy állását küzdelem

Mindenki boldogan és büszkén távozott, ki ott hagyhatta legbecesebb holmiját.

S megindult az adakozás széles e hazában. Az egyes hitfelekezetek sem maradtak el. A pesti iz. hitközség 50 ezer frtos adomány kívül az imaházak összes ezüstkécskét letette a háza oltárára*, a pesti apáca zárda pedig még a templom egyetlen drágaköves aranykelyhét is odaadta. Egy szótsozói szegény özvegy asszony behajtotta tehénkéjét a gyűjtő bírótság elé. »Ugy hallottam — szolt félénken — hogy bajban van a háza, ellenség fenyeget és segítségre van szüksége. Hát úgy gondoltam, hogy ilyenkor mindenkinek meg kell tennie a magját. Nekem nincs egyben, mint ez a jószágom. Három árvaamt táplálta, de azért mégis elhoztam, mert engem majd megsegít az Isten gyermekimmel együtt.«

Kelle ezeknél meghatóbb igazabb példája annak, hogy valóságos időkben mennyire kész a magyar a hazáért jait feláldozni.

(Folyt. köv.)

*) Így tett az újhelyi zsidó hitközség is, melynek tagjai azonnali kézpénzt is adakoztak és a nemzeti kölesin előteremtéséhez is külön hozzájárultak. Ajánlékokat még meggyűntől a hadrokkői, mádi, nagyimihályi, tokaji, goszthelyi és szeremesi zsidók.

nékül feladni halátlanságnak s gyáva-ságnak tartaná» s határozottan kijelenti, hogy fellep.

Molnár Béla képviselő urnak ezen határozott kijelentése folytán értékelendő válik *Szinyey Gerzson* urnak azon kijelentése, »mert felsőbb helyről határozott bizonyítékokat szereztünk arra nézve, hogy a jelenlegi képviselőnk többé fel nem lép«, de lovagias fogalmak szerint nem szabad tündőni a felettel s nem lehet csak feltételezni is azt, hogy Ballagi ur mint lovagias úri ember *Molnár Béla* urnak adott férfi szavát, ígretét, azt i. i., hogy *Molnár Béla* ur ellen fel nem lép, szigorúan betartja, az az egyszerűen visszalép, ez által egyszerűen a kerületben is helyreáll a rend, a mi egy kissé pártközileg megzavartatot.

A *Molnár Béla* képviselő ur ellen intézett vádra megfelel a képviselő ur levele, melyben beszámolójának megtartására határidőt kér kitűzni.

Ily körülmények közt részemről ezen ügyet befejezettnek jelentve ki, lelki nyugalommal fenntartom elnöki tisztiségetem, s az én igen tisztelt *Szinyey Gerzson* barátomnak, sárospataki pártközi szabadelvűpárti elnöki hivatalához gratulállok, kívánva, hogy azt legjobb egészséggel viselje.

ld. Meczner Gyula s. k.

Molnár Béla orsz. képviselőnek a kerület jelenlegi képviselőjének idézett levele így szól:

Kedves Bátyám!

Azon szíves értesítésre, miszerint a lisszakai kerület szabadelvű pártját június 2-ára a jövő teendőink megbeszélésére összehívtam, tisztelettel tudomásodra hozom a következőket: Mindenesetre tudni kellett szerzemem a Sárospatakon történetéről, s bár meggyőződésem, hogy bármilyen mozgalom megindítása még korai, s hogy mindenkinek, ki a közérdeket is szem előtt tartja, kötelessége oda hatni, hogy a választási küzdelem s az abból folyó egyetlenségek lehető rövid ideig tartanak, mégis indíttatva érzem magamat veled, mint a szabadelvű párt elnökével tudatni, hogy tíz éves képviselőségem és a közügy szolgálatában eltöltött multam által jogosítva érzem magam arra, hogy azon kerületnek, melynek bizalmát eddig birtam, továbbra is képviselője óhajtok maradni és bizalmának újabb megszerezéséért újra sörömpóba lépek. Ezért eddigi működésemről beszámolni óhajtok, mert az természeteszerű kötelességem. Bármint is határozzanak egyesek vagy többen, előttem kerületem bizalma annyira becses, hogy azt küzdelem nélkül feladni halátlanságnak és gyáva-ságnak tartanom. Éz kérlek légy kegyes nevemben a közönség becses tudomására hozni, egyekben pedig kérlek, miszerint a beszámoló megtartására július hó elejére tetszés szerint napot tűzni méltóztatssál.

Igaz köszönettel és mély tisztelettel öszinte hível és öcséd:

Molnár Béla s. k.

Az olasz-lisszakai szabadelvűpárt 34 tagjának ld. *Meczner Gyula*hoz intézett levele a következő:

Tudomást vettünk, hogy az országgyűlési képviselőválasztásokra nézve, melyek ez évben fognak megtartatni, helyenkint mozgalom indult meg a képviselő jelöltek személyeire nézve, így az o-lisszakai kerületre vonatkozólag állítjuk Sárospatakon a szabadelvű párt szintén értekezletet tartott. Bár tiszteletben is tartjuk az ezen értekezlet működését, mindemellett ezen talán szűkebbkörű értekezlet az összes o-lisszakai kerület szabadelvű pártja nevében nyilvános határozatokat nézetünk szerint nem hozhat, — s ha igen azt magunkra nézve kötelezőnek el nem ismerhetjük; de miután a mozgalom megindult, alázatos kérelmünk oda irányul, méltóztatssék egy bizonyos napra szabadelvű párti értekezletet a kerület székhelyére kitűzni és erről hirdetmény útján a választó kerülethez tartozó összes községeket kértesíteni, valamint a pártához tartozó polgártársainkat meghívni, ahol aztan egy a képviselőjelölt

személyére — valamint a pártnak további működésére a választó kerület szabadelvű polgárai nevében a további intézkedések határozatilag kimondatnának.

Ezek után hazafias üdvözléssel maradtunk:

Dessewffy József, br. Waldbott Frigyes, Gőrgy Sándor, Kurucz János, Zimmermann Zsigmond, Groszman Ignác, Wohl Hermann, Komássy Antal, Ligujti Pál, Somsák Elek, Róth Izsák, Feldmesser Simon, Moskovits Miksa, Kohn Manó, Roth Aladár, Geizler Mózse, Juhasz Janos köjegyző, Beck Sámuel, Wassermann Izsák, Füzesséry Péter, Róth Abraham és Dániel, Winkler Izidor, Weinstock József, Kohn Lajos, Guttman Mór, Fuchs Sámuel, Rozgonyi Mihály, Rozgonyi János, Pláveczky István, Láner Herman, Fried Herman, Azary István és Martenczy János.

Ballagiék jegyzőkönyve. Most küldte szét a Ballagi párt a május 12-iki sárospataki gyűlésről felvett jegyzőkönyvet a lisszakai kerület összes választóinak.

A jegyzőkönyvből megtanuljuk, hogy 7—800 választó volt jelen a gyűlésen (vajjon milyen szempontvegen keresztül nézhették azt a 2—300 polgárt 7—800-nak?) s hogy ezek elnökül *Szinyey Gerzson*, alelnökül *Kun Dániel* és *Molnár János* pataki főbíróvá választották meg egyhangulag, ami igen jól összeválogatott tekintélyes elnökség.

Közölve vannak aztán az elhangzott beszédek is, elég szépen bár nem elég hűen, mert pl. a *Molnár János* ur ököreit és szamarait, s a *Ballagi* ur csudával határos egyeni súlyát nem tudtuk benne viszontlátni, pedig tudósítónk esküszik, hogy ezek is hangos emlégetés tárgyai voltak ott a gyűlésen.

Ellenben ott találjuk *Molnár János* urnak azt a határozott kijelentését, hogy a jövő országgyűlésen nem vihetnek vezérszeropet más, mint közigazdasági kérdések.

Ezzel szemben azonban időközben *Gulhorowsky* Agenor külügyminiszter még határozottabban jelentette ki, hogy a vámszerződéseknél, tehát a legfőbb közigazdasági kérdésekben is első sorban a politikai szempontokat fogják figyelembe venni.

Kíváncsiak vagyunk már most, hogy a két előkelő állású férfi közül melyiknek lesz igazsa.

Ott találjuk aztan *Kun Dániel* urnak a büszke nyilatkozatot, hogy ő a függetlenségi párt nevében csatlakozik Ballagihoz, *Kun Dániel* urat ugyan az ördög se bizta meg, hogy a függetlenségi párt nevében beszéljen, s amilyen joggal ezt tette, ugyanilyen joggal csatlakozhatott volna akár a kínai birodalom nevében is Ballagihoz, de hát már őt ugylászik a legerősebb visszautasítás se fogja leszoktatni arról, hogy joggalul egy párt megbízottjáváolja magát.

Ballagi beszéde is közölve van, csak jelentékenyen szűre nyitve. Legérdekesebb az a kijelentése, hogy ő, mint jogász, tiszteli a szerzett jogokat, s csak úgy lépett fel, hogy előbb biztosítást nyert arról, hogy a szerzett jogok nem fognak igénybe vétetni.

Azért érdekes ez, mert most Ballagi ur még feltételesebb hittel biztosítást nyert arról, hogy előbbi értesülése teves volt, s hogy a szerzett jogok igenis igénybe fognak vétetni, vagyis hogy *Molnár Béla* fellep. Kíváncsiak vagyunk tehát, hogy még mindig annyira tiszteli-e Ballagi ur a szerzett jogokat?

Érdekes kijelentése a beszédnek az az is, hogy Magyarország függetlenségének problémáját az idő fogja megoldani.

Petőfi verse jut erről az eszünkbe: *De mit vár a szolgának népe: Mert nem kél fel, hogy láncát letépje: Arra vár, hogy isten kegyelméből Azt a rozsda rágja le kezéről!*

Bizony, ha Ballagira hallgat, akkor csak arra vár!

Legvégül jön a megválasztott helyi elnökök névsora. Ezeket olyon ügyesen választották össze, hogy, amint értesü-

lünk, eddig körülbelül a háromnegyed részük utasította vissza a választást. Nevezetesen bevalasztották minden községből a függetlenségi pártnak s a Hammersberg pártnak főembereit. Ép úgy, mint ha a függetlenségi párt meg választaná Patakon helyi elnökének *Balagi Gézá*t és *Szinyer Gerzson*t.

Igy pl. megvalasztották Erdő Bényén *Szilágyi József*et, Erdő-Horvátban *Farkas Abraham*ot és *Kovács István*t, Bodrog-Halászbán *Kállay Sándor* és *Sezsy Sámuel*t, Bodrog-Olaszbán *Koleszár György*öt, Bodrog-Zsadyánban *Sebő András*t s *Robály András*t, Vámos-Ufalun *Csésői Nagy Pál*t. Akik mind rendületlen hívei a függetlenségi pártnak, s eszökbe sincs, hogy kormány-párti főkortések legyenek.

Megvalasztották azonfelül *Kurucz Jánost*, *Guttman Ignác*ot, *Beck Sámuel*et, *Moskovics Miksát*, akik pedig *Hammersberg*-pártiak.

Szóval úgy vannak Ballagják az ő helyi elnökeikkel, mint az egyszeri cigány a görkicsaszonnyal, hogy elvénné feleségül, s nem is hiányzik már a házasságukhoz egyéb, csak a kisaszony beleegyezése.

Ballagják is megvalasztották az elősorolt urakat helyi elnököknek, ki is nyomatották a neveiket jegyzőkönyvbe, mindössze csak az hiányzik még, hogy az illetők elfogadják a választást s a Ballagi pártívei legyenek.

Csakhogy ez az egy kellék véletlenül nem fog bekövetkezni.

Kurucz János tolelsvai gyógyszerész úr felkért a következők közlésére:

Nyilatkozat.

Az „olaszliszkai választókörület szabadelvű pártjának“ 1901 évi május hó 12-én tartott értekezletéről felvett jegyzőkönyvből megütközve olvastam, hogy a Ballagi Gézá meg-hívó küldöttségben én is részt vettem s hogy Tolsvára helyi elnöknek is megvalasztottak.

A jegyzőkönyv előbbi állítása nem felel meg a valóságnak, mert igaz ugyan, hogy az elnök engem is kijelölt a küldöttségbe, de én azonnal kijelentettem, hogy a kijelölést nem fogadom el, mert nem tartozom a Ballagi pártjához s a gyűlést nem ismerem el a liszkai szabadelvű párt gyűlésének, — s ezért nem is vettem részt a küldöttségben.

Helyi elnökké választásomról semmit se tudtam, — a fent előadottak folytán azt sem fogadhatom el.

Tolsván, 1901. évi május hó 25-én.

Kurucz János.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

× **A kisértő lámpaoszlop.** Mult számunkban „A ravballató járda“ címen közölt tudósításunk visszhangjaként egyik polgártársunk a következőket írja: A közlemény befejező részében foglalt amag állítás, hogy más városban régen megbóbták volna azokkal az incriminált kavicsokkal a nemes magistratust, feltétlenül igaz; de nines kizárva, hogy ez még Ujhelyben is megtörténhetik, sőt talán meg is történt volna már, ha az érdemes tanács tagjai becses fáradságukat nem sajnálva olykor-olykor tulajdon szemükkel győződnének meg azon nyomoruságos köz-kényelmi állapotokról, melybe a 30 százalékra leszállított, de mellékes utakon jó magasan kipótolt pótdával juttatták az elszegényedett, nyomoruságosan tengődő polgárságot. A villám világitás mizerái ellen még a „Zemplén“ben is panasz olvasható, ez pedig nagy dolog, tudva hogy ki ennek a részvénytársaságnak az elnöke, s hogy ezzel a magas állásu ural szemben is meg meri mondani a „Zemplén“, hogy bizony ez a világitás nyomoruságos! Az utcai fényesség megvilágítására pedig álljon itt még a következő, mely szegény személynemet mélyen megrendítette, midőn a mult hét egyik boros, sötét éjjelen jöttem be a vajdászkai uton Ujhelybe. Amint feltűntek előttem a

távolból a fénylő utcai lámpák, szivem hangosan dobogott örömben, hogy ime! az én vármegyém szék-városa mégis csak sokra haladt. Mint sütét alvilágból mennyi fényességbe átlépő volt kárhóztó lélek, idvözöltem a Gottlieb malna körül unatkozó villamos lángot, bizva, hogy most már mind sűrűbben találom társait az utak mentén, s ezek gyá-molításával felhaladhatók a főutakra szekeremmel. Oh keserű esalodás! A vágóhídi utca, a nagy- és a kis új utca, s a régi ref. temető utca, tehát 4 utca egybe torkolósánál, a hely szerény véleményem szerint meglehetősen forgalmu a közlekedés, lámpa oszlopot sikerült ugyan néhány szál gyufának elgyújtogatása után felfedeznem, de hogy a rajta levő lámpa világítson is, no olyan már nines! Mint később megtudtam az újhelyiektől, a bűtes tanács takarékossgái szempontból le szodott a nyári időnyre pár számlámpát; ez még érthető volna, de hogy 4 utca torkolatánál a legvátoasabb hajtást igénylő, forgalmas helyekről szedesse le a lámpát, ezt már nem értem.

Azt a pusztá feltek, ahol lovarda szokott lenni, bevilágítja egy lámpa, igen mert ott van a juh akol, s a jámbor bírkák nem alhatnak sötétben, de mi köze a tanácsnak az emberek testi épségéhez?! azt csak nem kívánhatjuk tőle, hogy azzal is gondoljon! Az embernek van esze, vigyázzon magára! No még itt kelene olyan járdát csináltatni mint az állomási uton van, akkor igazán elő-jönne Amerikából is ezt a böl-
— **Tokaj új bírája.** Tokajban e hó 22-én töltötték be a Cziganyi Béla lemondásával megüresedett bírói székét. Három pályázta a szerény javadal-mazásu állásra: Hellebronth Mór városi tanácsos, Krajnyák Géza földbírtokos és Horváth Lajos iparos. A szavazás a polgárság nagy érdeklődése mellett, reggeli 10 órától, esti fél 7 óráig tartott. Beadatott 406 szavazat, mely a három jelölt között következőleg osz-
— **Synodalis** A mult héten tartott Kassa egyházmegyei lelkesi vizsgálaton többek között *Violet Gyula* városunk közkezdveltségű papja is sikerrel tette le a plebánosi vizsgálatot.

— **Halalozások.** Városunk egyik általános tisztelt polgárát, a mi tűzoltó együletnek évek óta szorgalmas szivattyu parancsnokát, *Jakubcsó József*et kísértük ki pünkösdi vasárnapján örök pihenőre. A csak 45 évet élt szerény modoru, általánosan kedvelt ember végtisztességén óriási közönség jelent meg, s kísérte ki a gyártelepi zenekar és a Juhász Jenő főparancsnok vezetése alatt teljes számban kivonult tüzoltó testülettel együtt az elhunytat a városi köztemetőbe. A beszentelést *Katinszky Géza* újhelyi r. k. plebános, szentszéki elnök végezte; a sírnál *Czanygy Ferenc*, a helybeli kir. fogház-felügyelőség hivatalnokja mondott érteztőli athatott, hatásonan előadott búcsuzató beszédet. A korán elhunyt derék polgártárs mélyen megsomorodott családjá találon vizsgálatást az imponzáns megnyilatkozott általános részvétben.

Groszmann Ignácz, tolelsvai bírtó

HIREK.

— **Elöléptetés.** A vallás és közoktatásiügyi miniszter, mint örömmel értesültünk, *Vandruska Antal* főgymnásiumi torna tanár a X. fizetésiosztály 2. osztályába léptette elő.

— **Synodalis** A mult héten tartott Kassa egyházmegyei lelkesi vizsgálaton többek között *Violet Gyula* városunk közkezdveltségű papja is sikerrel tette le a plebánosi vizsgálatot.

— **Halalozások.** Városunk egyik általános tisztelt polgárát, a mi tűzoltó együletnek évek óta szorgalmas szivattyu parancsnokát, *Jakubcsó József*et kísértük ki pünkösdi vasárnapján örök pihenőre. A csak 45 évet élt szerény modoru, általánosan kedvelt ember végtisztességén óriási közönség jelent meg, s kísérte ki a gyártelepi zenekar és a Juhász Jenő főparancsnok vezetése alatt teljes számban kivonult tüzoltó testülettel együtt az elhunytat a városi köztemetőbe. A beszentelést *Katinszky Géza* újhelyi r. k. plebános, szentszéki elnök végezte; a sírnál *Czanygy Ferenc*, a helybeli kir. fogház-felügyelőség hivatalnokja mondott érteztőli athatott, hatásonan előadott búcsuzató beszédet. A korán elhunyt derék polgártárs mélyen megsomorodott családjá találon vizsgálatást az imponzáns megnyilatkozott általános részvétben.

Groszmann Ignácz, tolelsvai bírtó

kos f. hó 26-án életének 61-ik évében Budapesten elhunyt, temetése 28-án Tolsvára ment végre.

— **Szekerák Kálmán.** Folyó hó 22-én volt egyrés fordulója a jeles férfiu halálának. Rokoni az alkalommal Sáro-patakon időztek, hol Malicsky József anyakönyvvezető káplán gyászmi-sét végzett az elhunytak sírja fölött álló temetői kápolnában. A kegyeletes rokonok márványtáblát illesztettek a kápolna falába, amely emlékköncnek szövege rövid, de szép szavakban a leg-nemesebb méltóságát adja a megbol-dogult főpap életének.

— **Sátoraljai helyi egyesített helyi közönségnek választmánya** f. hó 22-én gyűlést tartott a városházán, a mely gyűlésen igen udvös határozatot hoz-tak. Intézkedtek a viharágjuk felállít-
— **A helybeli uszoda** pünkösdi másodnapján megnyílt, mely hírek igen sokan fognak örülni, főképp a korán beállott nagy hőség miatt. Más rovatunkban referálunk az uszodaegylet financiáiról, melyek nem a legjobbak. Amidőn közönségünket buzdítjuk, hogy az uszodát az eddiginél nagyobb támogatásban részesítse, nehogy a közre hasznos házépítő vállalkozásnak sa-ját kárára, városunk hátrányára kedvt-szege, egyuttal az uszodaegylet vezető-ségének figyelmébe ajánljuk, hogy kövessen el mindent, hogy az uszoda ellen semmitéle kifogás vagy panasz helyt ne találjon. Mert nem elég ám valamit létesíteni, hanem a létesült intézményt a maga hivatásának megfele-lően kezelni, gondolni is kell. Itt van pl. a Dianna-fürdő. — Tagadhatatlanul hasznos, szükséges volt az átalakítása, de mit ér, ha a közönségnek folyton oka van panaszára. Ez aztán a finan-ciakban bosszulja meg magát. Minden intézmény a közönségtől van, nem megfordítva — Ezt tartsák szem előtt minden téren, kis és nagy dologban egyformán. Előzékenység és figyel-messég olyan vállalatalnál, mint az uszoda, előbb utóbb kifizeti magát, mert másképp nem vonzhatja a közön-séget.

— **Tüz volt pünkösdi első napján** Varamón, a fútoctán. Három ház melléképületekkel legett.

— **Nagy jégeső volt ma d. u.** városunk határában, melyről bent a városban az erős zápor eső mellet-t mit sem tudtunk. A szőlő-hegyekben azonban diónagyságu jég esett, mely főképp a zsolyom-kai szőlőket teljesen tönkre verte.

Egyleti élet.

A sátoraljai helyi uszoda-egylet május hó 27-én tartotta meg évi köz-gyűlést, melyen a számadások meg-vizsgálása után megállapított az együletnek tartozása, mely onnan ered, hogy az eredetileg teljesen faszze-keztű úszó fürdő helyett szilárd betonfalazatu medencezé építettett az egyleti tagok kívánatára s elhatáro-zása folytán. Ezen tartozás meliőbbi törlesztése céljából tudomásul vét-ték az egyleti választmánynak azon intézkedése, hogy az évi bevétel fokozása végett a részjegyek utáni díjmentes fürdőjegyek kiadása beállítot-t mindaddig, míg az egylet tar-tozása törlesztve nem lesz.

A fürdési idő beosztása tekintetében azon változás történt, hogy a *nők fürdési ideje mindennap d. e. 8—11 óráig — azontul estig a férfiak részére* állapított meg; minden hét keddi és pénteki napjának d. u. 6—7 óráig tartó időre az uszodai fürdés a helyben állomásozó honvédség használá-tára engedtetik át.

Az uszodától egészen elkülönített kabinokban (külön fürdő helyeken) azonban a fenebbi beosztás nem érvényes, s ezekben a fürdés úgy férfiak, mint nők által a nap bármely szakában igénybe vehető.

A fürdési díjak ugyanazok maradtak mint az előző években, s ebbeli árjegyzék az uszodai helyiségben ki-függesztve van. Évi vagy havi bé-

letjegyek, úgy mint egyszeri fürdés-re érvényes jegyek a pénztárnál, az uszodában válthatók; uszui tanulni kívánók is a tanítási díj lefizetése mellett, ugyancsak az uszodai pénztárnál jelentkezhetnek. Az uszoda május 27-én megnyílt. Az uszoda egy-let választmánya.

KÖZGAZDASÁG.

* **Az abaral fogy.** szöv .ügyében gróf Mailáth József urtól a követ-kező levelet vettük:

Az abarai fogyasztási szövetkezet kebelében kiított „állítólagos“ meghasonlással van becses lapjában említés tétel. Mi kik hivattva volnánk orról alapos tudomással birni, az üz-letrészek felmondásáról nem tudunk semmit, sőt a szövetkezet beszűntetését sem kérte senki, ezt az abarai igazgatóságunk közünk közt lévő leve-lel tanúsítja, a melyben az egyik igazgató jelenti, hogy az öt tag kö-zül, ki üzletrészét felmondta, négy visszavonta felmondását, mert rá jött, hogy fel van bujtatva. A ki komolyan foglalkozik ez ügygyel, az alapoosan meggyőződhet róla, hogy Abara központunknak ez idő szerint legjobb fiókja. A hir tehát alaptalan rága-lom és csak tájékoztatlanok félrove-zetésére hivatott.

Egy-két hónappal ezelőtt, amint azt már egyszer feleletül megirtuk így, e lapok hasábjain megjelent *has-onányu* hírrel szemben, az abarai szövetkezetnél rendtelenség fordult elő, de ennek az előbbi ottani kez-zelő volt az oka, kinek ezért fel is kellett mondani. Feltűnő, hogy a volt kezelőnek felmondása óta tör-ténnek a kellemetlenségek, azóta jön-nek csak az alaptalan hírek a la-pokban.

Ami a közlemény azon részét illeti, hogy ezen vidéknek fogyasztási szö-
vetkezetre szükségse sincs, szintén nem felel meg a valóságnak, mert a központunkban felmutathatjuk azokat a leveleket melyekben Abara közönsége majdnem kivétel nélkül a fogyasztási szövetkezetet kérte, mely kívánásúknak mi hosszabb ideig nem akartunk eleget tenni, mert nem akartak a fogyasztási szövetke-zet üzletkörét a Bodrogközi járás területén túl kiterjeszteni, és mert nem a sok hanem a jó szövetkezeteket szeretjük. De mert egyrészt Abara közönségének folyton tartó következe-tés kéréme elől nem tudtunk már kitérni és mert meggyőződöttünk arról, hogy Abara népe igen jóvaloké-értelmes és összetartó, tehát falkarolá-sra méltó. engedtünk határozott óhajuknak és eddig még meg nem bántuk. Minden intézmény életében fordulnak elő kellemetlenségek és rendtelenségek, ez emberi dolog, ezért nem lehet egy igen udvös hasz-nos intézményt *látatlanban* elítélni.

Hogy a vidéknek fogyasztási szö-
vetkezetekre szükségse van-e vagy nines? azt az illető község van első sorban hivatva megítélni és mint már említettük, Abara községe súlyt helyezett reá, hogy a mi központunk-hoz csatlakozzék, hiába akartuk őket lebeszélni, a szövetkezeteket megalakították, világos bizonyítéka annak hogy a szövetkezet ott szükség.

A közleményben még az is van mondvá hogy inkább hitelszövetke-zetet kellett volna ott alakítani, hisz tanácsokat osztogatni könnyű és mi talán előbb tudtuk azt, hogy a hitelszövetkezet udvös és ezért meg-vagyonk róla győződve, hogy a hitel-szövetkezet is jó lett volna Abarán, de a saját boldogságára nem lehet és nem szabad senkit sem kénysze-riteni. A mi pedig a málczaai hitel-szövetkezetet illeti, a melyről a tu-dósítás oly lelkesedéssel beszél, tud-tunkkal az nem lépett be a törvény alapján alakult hitelszövetkezetek közé, pedig ma már minden egész-séges talajon alakult szövetkezet hasznosnak és udvösnek tartja oda belépni.

Itt nem akarunk a hitel- és a fogyasztási szövetkezetek között párhuzamot vonni, azon ma már túl van az aki komolyan gondolkozik és a népen igazán segíteni akar, kötelességünk azonban hangsúlyozni, hogy mi a fogyasztási szövetkezetek felállítását sehol sem erőltetjük, sőt nem is szeretjük ha rohamosan fejlődnek, mi inkább az embereket *visszatartjuk* és csak ott állítunk fel, ahol a talaj elő van készítve, ahol a közszükség ezt kívánja és a hol a kedv meg van.

Nem is reflektáltunk volna ezen közleményre, mert hozzá vagyunk szokva a jó ügyért való támadásokhoz, de itt rossz akarat és a jóhiszemű közönség szándékos félrevezetése világlik ki, tehát kötelességünk az általunk képviselt nemes ügy érdekében felszólalni

A perbenyiki fogyasztási központ nevében

Gróf Maliáth József.

TÖRVÉNYSZEK.

§ Esküdtszéki tárgyalás. Mult számunkban közölt tudósításunk megismerésül közöljük a Csetneki János és társai bűnügyében 3 nap és egy éjlet a negyedik nap reggeli 7 órájáig tartott esküdtszéki tárgyalásról a következőket: Május hó 25-én este 9 órakor nyitotta meg *Mattyasovszky* Kálmán elnöklő kir. törvényszéki bír. az ülést, s felhívta a vádhatóság képviselőjét vádjának előterjesztésére. — A több mint egy óráig tartó igen szép előadás után dr. Fried Lajos védő 2 óráig tartott remek beszéde következett, mely a késő éjjeli órákban igazán megható volt, s a megyeház nagyszobájában zsúfoltság megöltött közönségen általános elérzékenyülés látszott. 85 kérdést intézett a törvényszék az esküdtekhez, kik több óráig tartó tanácskozás után — *Balog* András ellen a kir. ügyész a vádat elejtve, — mind

a 11 vádlottat kisebb-nagyobb mértékben bűnösnek mondották ki a Tóth Jánoson elkövetett halált okozó súlyos testi sértés büntette, továbbá súlyos testi sértés büntette és vétségében. A kir. törvényszék piros pontból vasárnapján reggel 7 órakor hirdet e ki ítéletét, mely szerint *Csetneki* János 2 évi börtön, *Mészáros* Imre egy évi és 9 havi, *Czagány* Lajos 9 havi, *Pöcsi* Sándor 8 havi, *Simon* János, *Csaki* Gábor *Harsák* István, *Gál* Ferenc és *György* Lajos fejenként 7 havi börtön, *Nyakas* Imre 3 havi fogház, *Andó* József pedig 14 napi fogház büntetéssel sújtattak. *Simon* János és *Andó* József az ítéletben megnyugodva a kir. ügyesség védő szarnyai alá kerültek, a többi 9 ejtést semmisségi panaszt jelentvén be, annak elintézéséig szabadlábon hagytattak.

A szerkesztőség üzenetei:

B. G. A. Hrabóczy Munkájának közlését arra alkalmas időpontban fogjuk megkeze- deni.
Dr. B. S. Budapest Köszönjük érdeklődés- t, a lapot megindítottuk.
Nem közölhetők. Szív és érzés. — Hangu- lat. (Vers).
P. I. Helyben. Ha az fiatal ember önt elzárva táncra kéri fel és meg nem jelent, nem eselkedett helyesen. Azonban jöhettek közbe körülutnyok, melyek gá- tolták őt a megjelenésben és az exauszáls- ban.

Kiadótudásközlés:

LANDESMANN MIKSA

Bor eladás.

1889. évi saját terméstől valódi hegyaljai

szamorodni és asszú bort

üvegenként is eladok.

Szamorodni 3 K. 20 fil. Asszú 6 K. Asszú finomabb 10 K. literenkint.

Lövy Adolf,

könyvkereskedő S.-A.-Ujhely.

Községeknek, tanyai gazdaságoknak

kitűnő minőségű

POSTA-TÁSKÁKAT

ajánlja

Landesmann S. szőgyártó Sátoralja-Ujhely

Értesítés.

Van szerencsém a né. közönség szives tudomására hozni, hogy a hírneves

„Pschorr bräu“ sör

egyedüli árusítását megkaptam és *folgyó évi május hó 5-től poharanként* mérem ki.

Egy kőkorsó »Pschorr bräu« sör 16 krajczár.
Egy pohár » » » 12 »
Tetszés szerinti villás reggeli 8 »

Számos látogatást kérve, vagyok

tisztelettel

Friss H.

vendéglős.

A magyar királyi államvasutak

Budapest — Lavoczne közt közlekedő vonatainak MENETRENDJE

Budapest k. p. u. — Miskolcz — Lavoczne.																	
Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	ÁLLOMÁSOK						Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
I. II.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.							I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.	I. II.
710	850		235	800	855	ind.	Budapest keleti pályaudvar	érk.	655	130		700	830	1000			
1106	212	396	630		324	ind.	Miskolcz	érk.	1234	925	1237		266	552			
1212	220	644			333	érk.)		(ind.	1225		1229		248	545			
1113	221	345			341	ind.)	Zsolca	(ér.	1224		1228		247	544			
1150	312	433	713		432	érk.)	Szerenes	(ind.	1125	837	1134		152	503			
	753	753			807	érk.	Debreczen	ind.	658		822		822				
822	822		401			érk.	Debreczen	érk.	v. v.	1207			758	750			
1156	318		715		44	ind.	Szerenes	érk.	418	831			145	502			
1255	439		814		505	érk.	Sátoraljaújhegy	ind.	1100	728			1210	402			
532	1205		1205		633	érk.	Mező-Laborez	ind.	910	350			350	1149			
341	1112		1112		1205	érk.	Kassa	ind.	350	445			445	1250			
	1230		533		1005	ind.	Kassa	érk.	533	1005			341				
	1149		330		445	ind.	Mező-Laborez	érk.	1112	1205			332				
110	506				350	ind.	Sátoraljaújhegy	érk.	1205				1153	341			
207	614		846		730	érk.	Csap	ind.	755	654	409		1038	247			
347	730		948		916	érk.	Ungvár	ind.	615	553			836	108			
505	835		1055		1133	érk.)	Nyíregyháza	(ind.	476			843	646	1157			
1157					651	ind.)	Nyíregyháza	(ér.				653		505			
108	446				835	ind.	Ungvár	érk.	835		542		1133	345			
209	619				955	ind.	Csap	érk.	730		520		1030	246			
227	644				1015	érk.	Bátyu	ind.	535				1009	228			
441	642				1235	érk.	Királyháza	ind.	526				805	228			
730	1030				456	érk.	M.-Sziget	ind.	320				600	1005			
	330					érk.	Kőrösmező	ind.	1130			950	1201				
1005	1130	V. v.		339	600	ind.	M.-Sziget	érk.			727		456	730			
1202	320	418		848	805	ind.	Királyháza	érk.	1050		504		1235	441			
237	650			1033	1038	ind.	Bátyu	érk.	842		413		942	218			
313	730	I-III.		1110	1129	ind.)	Munkács	(ind.	506		413		852				
				1117	1157	ind.)	Munkács	(ér.	415		301						
				1212	110	érk.	Szolyma-Hársfalva	ind.	344		150		820				
				151	255	érk.	Volócz	ind.	240				719				
				243	430	érk.	Lavoczne	ind.	122				606				